

του ταύτης νὰ ὀνομασθῇ οὐχὶ *φωνογράφος* ἀλλὰ *γραφόφωνος* — ἂν ἡ λέξις αὕτη ἦτο ὀρθή — διότι μέλλει ν' ἀναπαραγάγῃ ζωντανούς τοὺς ἀρχικούς μου φθόγγους, οἵτινες εἶναι ἤδη καταγεγραμμένοι ἐπὶ τοῦ κηροῦ. Πράγματι, τιθεμένης εἰς ἐνέργειαν τῆς μηχανῆς, ὁ φίλος μου ἀκούει αὐτοὺς τοὺς λόγους μου προφερομένους ἀπαρallaκτικῶς ὡς ἐκ τοῦ στόματός μου, ἀκούει αὐτὴν τὴν φωνὴν μου μὲ ὅλας αὐτῆς τὰς ἀποχρώσεις, ἀκούει τὴν ἔκφρασιν τῆς χαρᾶς μου, τῆς θλίψεώς μου, τοῦ θαυμασμοῦ μου, τῆς ἀγανακτήσεώς μου, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκφράσωσιν ἀμέσως τὰ νεκρὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου γράμματα. Τὸ δὲ σπουδαιότατον, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου πολλάκις, ἐπανειλημμένως, ὅταν δῆποτε θέλῃ, καὶ νὰ διατηρήσῃ αὐτοὺς διὰ παντός.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Βερολίῳ διαμονὴν τοῦ Ἑδισον ὁ νέος φωνογράφος ἐπεδείξατο ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκθαμβοῦ ἀκροατηρίου τὴν ὄντως καταπληκτικὴν αὐτοῦ τελειότητα. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐφευρέτου εἶχεν ἐν τινι

κιβωτίῳ ὀλόκληρον συλλογὴν κυλίνδρων, οἵτινες περιεῖχον λίαν ἐνδιαφερούσας διαλέξεις διασήμεων ἀνδρῶν, λόγους, ὁμιλίαις, ᾠδὰς, μουσικὰ τεμάχια κτλ. Οὕτω λ. χ. ἠκούσθη ἐκ τοῦ φωνογράφου ἡ φωνὴ τοῦ ἐν Παριείοις κωμικοῦ ἡθοιοῦ Ραυλὺς, ἄδοντος ἐν κωμικώτατον ποίημα μετ' ἑλγος τῆς διακρινούσης αὐτὸν ζωηρότητος καὶ χάριτος. Ἐν τέλει ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ φωνογράφου συναυλία τις (ἐν ἐμβατήριον, τὸ ὅποιον εἶχε παιχθῇ μὲ κλειδοκύμβαλον, βιολίον καὶ κλαρινέττον) μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας καὶ τοσοῦτον πιστῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν ἀρχικῶν μουσικῶν τόνων, ὥστε πάντες ἐμείναμεν ἐκπληκτοί. Δὲν δυνάμεθα μετ' ἀκριβείας νὰ προῖδωμεν καὶ προαναγγείλωμεν, ποίας καὶ πόσον μεγάλας μεταβολὰς θὰ ἐπενέγκῃ εἰς τὸν βίον τῶν μελλουσῶν γενεῶν ἡ μεγαλοφυΐς ἐφευρέσεως τοῦ Ἑδισον· τινὰς ὅμως προφανεῖς μεταβολὰς, αἵτινες ἐξ ἀπαντος θὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὸν προσεχῆ ἡλεκτρικὸν αἰῶνα, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ σημειώσωμεν ἐν τοῖς ἐπομένοις.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

Ἡ τιμὴ τιμὴ δὲν ἔχει καὶ χαράς τον ποῦ τὴν ἔχει

Ἡ χάρι θέλει ἀντίχαρι καὶ πάλι χάρι νᾶνε.

Ἡ χελώνα τὸ παιδί της ἀγγελόπουλο τὸ κράζει.

Θέλεις τὸ τρανὸ χουλιάρη; πάρε καὶ μεγάλο φτυάρι.

Θέλεις πλούτη καὶ τιμὴ, μὴν κοιμᾶσαι τὴν αὐγὴ.

Καθένας ἀπ' τὸν τόπο του κρατεῖ ἓνα κομματί.

Καθένας εἰς τὸ εἶδός του ἔχει καὶ τὴν ἀξιάδα.

Καθένας μὲ τὴν πήχη του μετράει τὸ πανί του.

Κάθε τζάκι ποῦ καπνίζει ἔχει καὶ νοικοκυρά.

Κάθε τσαπὶ δουλεύοντας γιὰ λόγου του δουλεύει.

Κάθε τόπος καὶ ζακόνι κάθε μαχαλᾶς καὶ τάξι.

Κάθισ' ἡ πομπὴ 'ς τὴ στράτα καὶ γελάει τοὺς διαβάταις.

Καθὼς τοῦγεινεν ἡ κάπα δὲν τὴν πιάνει βράσιμο.

Καινούργιο κοσκινάκι μου καὶ ποῦ νὰ σὲ κρεμάσω!

Καλὰ 'ν τὰ φαρδομάνικα μὰ τάχουν Δεσποτάδες.

Κάλλιο λάχανα μ' εἰρήνην παρὰ ζάχαρι μὲ γρύνια.

Κάλλιο πέντε καὶ 'ς τὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρει.

Κάλλιο νὰ σὲ ζηλεύουν παρὰ νὰ σ' ἐλεοῦν.

Κάμε καλὸ 'ς τὸ φίλο σου νὰ τὸ βρῇς 'ς τὴν ἀνάγκην.

Κάποιου καίγονταν τὸ σπῖτι κ' ἔλεγ' ἔχω τὰ κλειδιά.

Κι' ἂν στρέψω πίσω ντρέπομαι κι' ἂν πάγω μπρὸς φοβοῦμαι.

Κουμπάρε τίμα τὸν παπᾶ καὶ σὺ παπᾶ 'χε γνῶσι.

Κ' ἓνας κουφὸς τοῦ ἔλεγε, γιὰ σου, κοντὰ τὸν ἔχεις.

Κουτσὸς 'ς τὸν ἄμμον ἔτρεχε νὰ φθάσῃ καβαλάρη.

Κουφοῦ καμπάνα κι' ἂν βροντᾶς, νεκρὸν κι' ἂν γαργαλίζης
Καὶ μεθυσμένον ἂν κερνᾶς ὅλα χαμένα τάχεις.

Κτίζει κάστρα 'ς τὸν ἀγέρα.

Λαγὼς τὴν φτέρην ἔσεισε κακὸ τῆς κεφαλῆς του.

Λάλει λίγα μὲ τοὺς ἄλλους καὶ πολλὰ μὲ τὸν αὐτό σου!

Λόγο καὶ πέτρα ἔρριξες, δὲν θὰ τὰ ξαναπιάσης.

Μάθε τέχνην γιὰ νὰ ζήσης καὶπραμμάτεια νὰ πλουτήσης.

Μὲ γερογάτο κάθεσαι καὶ ποντικούς φοβάσαι;

Μὴ βροντήσης ξένη πόρτα μὴ βροντήσουν τὴ δική σου.

Μὴν ἐπαινέσης τὴν ἀρχὴν σὺν δὲν ἰδῇς τὸ τέλος.

Μ' ὅποιο δάσκαλο καθήσης τέτοια γράμματα θὰ μάθης.

Νὰ μὴ χρωστᾶς σὲ πλούσιο, φτωχὸ νὰ μὴ δανείζης.

Νηστεύει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ γιὰτὶ φαῖ δὲν ἔχει.

Ξέρω καὶ σφυροῦ ἐγώ, μὰ 'δὲν ἔχω πρόβατα! . . .